

Emnenr. 80

Fylke: Firdalane

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Austhøyem

Emne: Folkemedisin

Bygdelag.

Oppskr. av: Lorn Anton Solheim

Gard:

(adresse): Sellesjøen

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Om emne folkemedisin dit
 og det er i ^{måke om} skrift. Det var nok
 brukt mange slags rødt i den tid,
 men dei gamle som hadde greie
 på dette har døydd, så all dette
 er glemmt no. Det varast og kan
 hysa & koner som hadde iglar.
 Disse iglane var brukt til mange
 ting. Dei trudde det var sløttena
 blod som skulle seg fast som
 var gammal til sjukdomen og
 dette blodet måtte iglane suga
 ut. Om varen herde det mange
 ganger at folk var harsa på lip-
 pen. Det vil sies at lippe sprakte
 Da' fann desse konene ut at det var
 sløttena blod i lippe og så skulle dei
 igden på. Så en saug ut blod til
 han var mett. Da' datt han
 no gilo. Kellopa hadde du han
 i vabn all. Disse iglane kjøpte dei
 på apotek i Bergen. og oppvora dei
 på gles. Der dog skapte dei mykt
 vabn på iglane.
 En annan ting var at dei tok

dei blod som dei kalla. d. v. s. kjøpning
fag vil om ein gammel mann
i bygd som drev med lulle. Det
var helst når ein hadde vondt i
ryggen eller hoftene og hadde
vondt for å bryte seg at dei sat
pene bod eller kjøpe menn.

Det var også det meine blodet
som måtte ut. Det var også
like blod når folk hadde lunge
betennelse.

Av medisiner av urter eller planter
vet og berre om kjøringrot som
vart brukt til medisin. Kjøring-
rotken ^{ikke en} når han stod på det
finaste. Da vart han tørka.

Den medisinen vart ikkje som
utslup, men vart druckent.